

[Aksel Larsen.]

skulde risikere at blive idømt Straf, og hvem der paa Forhaand skulde være fritaget for Risiko, ja, er endda gaaet saa vidt, naar man mente, der var Mulighed for at faa knaldet en Læge, at anvende de øvrige Lovovertrædere, der skulde have været inddraget som strafskyldige under Sagen, som Kronvidner imod Politiets Offer.

Naar man gennemfører denne Revision af Loven, og naar Anklagemyndighedens øverste, Justitsministeren, gaar saa stærkt ind for denne Lovrevision, saa maa jeg have Lov til at spørge: Er det Meningen, at disse Love skal gælde, eller er det ikke Meningen? Hvis det ikke er Meningen, er det meningsløst at komme med dem. Hvis de skal gælde, saa vil det sige, at der i Fremtiden skal rejses Sag i alle Tilfælde, hvor det konstateres, at disse Love er overtrædt, ikke alene mod Kvindernes Hjælpere, men mod Kvinderne selv. Saa vil vi faa tifold, hundredfold, maaske tusindfold flere Sager end hidtil, og vi vil opleve, at ganske vist er der sat en Grænse for Straffene — de kan jo dog stige ganske højt alligevel —, men til Gengæld vil Personer, der efter den hidtidige Lovgivning og dens Praktisering overhovedet ikke løb Risiko for at blive idømt Straf, i Fremtiden blive dømt og sat ind til Afsoning af deres Straf. Det vil altsaa sige, at Straffene skærpes i Forhold til det hidtidige, og saa er det ikke rigtigt af Ministeren som Argument for, at Nævningerne skal stranguleres paa dette Punkt, at anføre, at Straffene nedsættes jo væsentligt. Det er netop ikke rigtigt; Straffene forhøjes, det bliver det praktiske Resultat.

Maa jeg i denne Forbindelse sige angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Nævningerne skal dømme efter Loven, og hvordan de skal opfatte Loven, at naar Anklagemyndigheden hidtil i Svangerskabssager paa Forhaand har tiltaget sig Retten til at frikende Flertallet af Lovovertrædere, ligesom Justitsministeren nu efterhaanden tiltager sig Retten til at agere øverste Retfærdighed efter tysk System, saa kan man vel ikke fortænke Nævningerne i, at de siger: Saa maa vi ogsaa afgøre, hvorvidt de faa Personer, Politiet trækker for Retten, virkelig er strafskyldige i Henhold til den Maaede, Lovene skal forstaas paa.

Det er ganske uberettiget at køre op med disse Angreb paa Nævningerne, som end ikke er gaaet blot en Brøkdal af den Vej, Anklagemyndigheden med Justitsministerens Billigelse har været inde paa, og

endnu er inde paa. Jeg kan ikke se, at der bliver noget som helst sagligt igen af Justitsministerens og Regeringspartiernes Argumentation for, at Nævningernes Afskaffelse skal paabegyndes nu. Jeg forstaaer udmærket vel de Synspunkter, man fremsætter fra Venstres og de Konservatives Side i denne Sag. Jeg ved, at man fra de Partier er og har været Modstander af Nævningerne i Retsplejen — det faar vi at vide saa tit, og det er understreget ved de idelige Angreb paa de Nævninger, der har den Dristighed at frikende Folk, som Reaktionen anser for strafskyldige —, men Nævningerne er af Lovgivningen indført i Strafferetsplejen som en Art demokratisk Garanti for Folket. Jeg vil ikke paastaa, at denne Garanti er saa forfærdelig meget værd, fordi Lovgivningen er befængt med en uendelig Mængde Mangler, men nogen Værdi har den dog i det mindste, og selv om den er mindre værd end en Vimpel paa en Flagstang, skal man nu ikke give sig til at stryge denne Vimpel.

Det er mig ganske ufatteligt, at Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, selv paa det beskedneste Omraade, overhovedet kan gaa med til et Angreb paa Nævningeinstitutionen og med til at nedbryde den. Nu vil man kunne sige: det er kun i denne Sag! Ja, vel, og næste Gang kommer det i andre Sager, hvor man atter vil kunne finde udmærkede, om end ikke holdbare Begrundelser for, at nu er Nævningerne overflødige ogsaa der. Jeg er af den Opfattelse, at Nævningeinstitutionen har alt for lidt at gøre og alt for lidt Myndighed i Retsplejen her i Landet, og at det, man skulde gøre, ikke var at indskrænke, men at udvide dens Virkeomraade. Derfor maa vi stemme imod dette Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stillede det Spørgsmaal til mig, hvorfor det ikke kom til at staa i Retsplejeloven ved dennes Ændring, at Doms mændenes Indførelse skulde medføre Bortfald af Nævningernes Behandling i disse Sager om Svangerskabsafbrydelser. Jeg skal dertil sige, at Retsplejelovens System er jo dette, at Nævningebehandling finder Sted i de og de Tilfælde — der er gjort et Par Undtagelser, derunder Svangerskabssager. Derfor rørte jeg ikke ved det sidste Spørgsmaal, da det drejede sig om Doms mændenes Indførelse, men overlod det til Diskussionen og Overvejelserne senere, hvis der kom en ændret Svangerskabslovgivning, hvorledes man efter Doms mændenes